

Předběžné otázky

- 1) Musí být pravidlo stanovené v čl. 153 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013⁽¹⁾, podle něhož musí stanovy organizace producentů vyžadovat, aby její členové „byli členy pouze jedné organizace producentů, pokud jde o určitý produkt jejich podniku“, vykládáno v tom smyslu, že platí pouze pro členy, kteří jsou producenty?
- 2) Za účelem ujištění se o dodržení zásady stanovené v čl. 153 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) č. 1308/2013, podle níž musí producenti, kteří jsou členy organizace producentů, demokraticky kontrolovat svou organizaci a její rozhodnutí:
 - je za účelem posouzení nezávislosti členů organizace třeba přihlížet výlučně k vlastnictví jejich kapitálu touž fyzickou nebo právnickou osobou nebo i k jiným svazkům, jako je u členů, kteří nejsou producenty, přidružení k téže konfederaci zájmových sdružení nebo u členů, kteří jsou producenty, výkon řídicí odpovědnosti v rámci takové konfederace?
 - stačí k závěru, že kontrola vykonávaná nad organizací jejími členy, kteří jsou producenty, je skutečná, že tito členové mají většinu hlasů, nebo je třeba zkoumat, zda s ohledem na rozdělení hlasů mezi skutečně nezávislé členy jim podíl hlasů jednoho nebo vícero členů, kteří nejsou producenty, dává možnost, aby i bez většiny kontrolovali rozhodnutí organizace?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 347, s. 671).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 9. března 2022 – Sad
Trasporto Locale SpA v. Provincia autonoma di Bolzano**

(Věc C-186/22)

(2022/C 213/42)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastnice původního řízení

Žalobkyně a navrhovatelka: Sad Trasporto Locale SpA

Žalovaná a odpůrkyně: Provincia autonoma di Bolzano

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 1 odst. 2 nařízení č. 1370/2007/ES⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že brání uplatnění nařízení č. 1370/2007/ES na provozování vnitrostátních a mezinárodních veřejných multimodálních služeb v přepravě cestujících, u nichž má veřejná přeprava jednotnou povahu pro účely zadání a je poskytována tramvají, visutou lanovou dráhou a pozemní lanovou dráhou, a železniční přeprava představuje více než 50 % služby celkově a jednotně zadané provozovateli?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku, pokud se má za to, že nařízení č. 1370/2007 je použitelné i na provozování vnitrostátních a mezinárodních multimodálních veřejných služeb v přepravě cestujících, u nichž má veřejná služba v přepravě cestujících jednotnou povahu pro účely zadání zakázky a je poskytována tramvají, visutou lanovou dráhou a pozemní lanovou dráhou, a železniční přeprava představuje více než 50 % služby celkově a jednotně zadané provozovateli, je třeba položit další otázku: „Musí být čl. 5 odst. 1 a 2 nařízení č. 1370/2007 vykládán v tom smyslu, že i v případě přímého zadání smlouvy o veřejných službách v přepravě cestujících tramvají vnitřnímu provozovateli vyžaduje ověření právní formy zadávacího aktu, a to s tím důsledkem, že z působnosti čl. 5 odst. 2 výše uvedeného nařízení jsou vyloučeny akty, které nemají formu koncesní smlouvy na služby?“

- 3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku je třeba položit další otázku: „Musí být čl. 5 odst. 1 písm. b) a čl. 5 odst. 2 směrnice 2014/23/EU ⁽²⁾ vykládán v tom smyslu, že přenesení provozního rizika spojeného s poskytováním služeb na provozovatele musí být vyloučeno v případě, kdy je smlouva, která má být zadána: a) založena na hrubých nákladech, přičemž výnosy náleží subjektu, kterému je služba zadána; b) stanoví ve prospěch provozovatele, jako provozní výnos, pouze odměnu placenou veřejným zadavatelem, která je úměrná poskytnutým službám (čímž je vyloučeno riziko poptávky); c) ponechává na veřejném zadavateli provozní riziko poptávky (z důvodu snížení odměny v důsledku snížení objemu služeb mimo rámec předem stanovených limitů), regulační riziko (z důvodu legislativní nebo regulační změny, jakož i z důvodu opožděného vydání povolení nebo osvědčení ze strany příslušných subjektů), finanční riziko (z důvodu nezaplacení nebo opožděného zaplacení odměny, jakož i z důvodu absence valorizace odměny), jakož i riziko vyšší moci (vyplývající z nepředvídatelné změny podmínek pro poskytování služby); a d) přenáší na subjekt, kterému byla služba zadána, provozní riziko nabídky (z důvodu výkyvů v nákladech na faktory, které provozovatel nemůže ovlivnit – energie, suroviny, materiál), riziko týkající se pracovněprávních vztahů (vyplývající z výkyvů v nákladech na zaměstnance na základě kolektivního vyjednávání), řídicí riziko (vyplývající z negativní dynamiky provozních nákladů v důsledku chybných odhadů), jakož i sociálně-environmentální riziko (vyplývající z nahodilých událostí v průběhu realizace týkajících se majetku nezbytného pro poskytování služby)?“
- 4) Konečně: „Musí být čl. 107 odst. 1 SFEU a čl. 108 odst. 3 SFEU vykládány v tom smyslu, že v rámci přímého zadání smlouvy o veřejných službách v přepravě cestujících příslušným místním orgánem vnitřnímu provozovateli se jedná o státní podporu podléhající postupu předběžné kontroly podle čl. 108 odst. 3 SFEU, pokud je vyrovnávací platba za závazek veřejné služby vypočtena na základě provozních nákladů, které, ačkoli se vztahují k předvídatelným požadavkům služby, jsou jednak konstruovány s přihlédnutím k historickým nákladům na službu poskytovanou končícím provozovatelem, kterému byla zadána koncese na služby prodloužená na více než deset let, a jednak se vztahují k nákladům nebo odměně, které se rovněž vztahují k předchozímu zadání nebo se v každém případě týkají standardních tržních parametrů vztahujících se na všechny provozovatele v odvětví?“

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a č. 1107/70 (Úř. věst. L 315, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 o udělování koncesí (Úř. věst. L 94, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Belgie) dne 11. března 2022 – ME
v. État belge**

(Věc C-191/22)

(2022/C 213/43)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: ME

Odpůrce: État belge

Předběžná otázka

Mají být články 7 a 24 Listiny základních práv Evropské unie a [čl. 4 odst. 1 písm. c)] směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny ⁽¹⁾, jakož i zásady rovného zacházení a právní jistoty vykládány v tom smyslu, že ukládají členským státům povinnost zohlednit věk osoby, na níž se vztahuje žádost o sloučení rodiny, nikoli k datu podání žádosti o sloučení rodiny, ale k datu podání žádosti o mezinárodní ochranu osoby, která o sloučení rodiny usiluje a již bylo přiznáno postavení uprchlíka, a považovat tedy osobu, na níž se žádost o sloučení rodiny vztahuje, za nezletilou ve smyslu čl. 4 [odst. 1 písm. c)] směrnice 2003/86/ES, pokud byla nezletilá v době, kdy osoba usilující o sloučení rodiny podala žádost o azyl, ale zletilosti dosáhla dříve, než osoba usilující o sloučení rodiny získala postavení uprchlíka a byla podána žádost o sloučení rodiny?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2003, L 251, s. 12.